(महाविषविधिष्टे, चि । यथा, सुश्रुते कव्य-खाने = चाधाये।

"चिविधा दिख्ता: मन्द्मध्यमचाविषा: ।" (मच्द् विषम् । मचाविषे, त्ती । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने २ ज्यथाये ।

"महाविषेण हुद्ये यत्थियू लोद्गमौ स्थाम्॥")
महाविष्ठवं, स्ती, (विष्ठ सास्यमस्य निता। विष्ठ +
"वप्रकरणीयन्ये स्थोपि दश्यत इति वक्तव्यम्॥"
प्।२।१०६। इत्यस्य वार्तिकात् वप्रत्ययः॥
महत्त्वत् विष्ठवच्चिति। व्यस्तिन् समये दिवारात्रोः समलात्त्यालम्॥) मेषसंकाल्तिः॥
यथा,—

"महाविद्युवमाख्यातं कतिभिचे चिचित्रतम्॥" इति ग्रन्टरत्नावणी॥

तिसन् ससर्गिसपत्रदयभचणम् । यथा, सत्य-चिन्तासणौ ।

"मस्दरं निकापचाभ्यां योश्ति मेवगते रवी। अपि रोवान्तितस्त्रस्य तत्त्वतः विं करिस्थिति॥" तत्र श्रुह्णात्वरानं यथा,—

"मेवादी शक्तवी देवा वारिपूर्वा च गर्गरी॥" वारिपूर्वघटदानमन्त्रादि यथा,---

"एव धन्मेघटो दत्तो बद्धाविष्णाप्रवासकः। बस्य प्रदानात् सफला सम चन्तु मनोर्याः॥ वैष्णाखे यो घटं पूर्णं सभोच्यं वे द्विजन्नन। ददाति सुरराजेन्द्र! स याति परमां गतिम्॥" सहार्णवे।

"यो दराति चि मेघारौ मात्तू नमुघटान्वितान्। पितृतुद्धिस विभेषाः सर्वपापेः प्रसुचते॥" तम क्रमपाटुकारानं यथा,

"विप्रेश्यः पादुकाच्छचं पित्रभ्यो विद्यवे शुभम्।" पित्रभ्यः पितृतुह् श्लित्रश्लेत्रथेः। इति तिच्यादि-

महाविष्ठवचन्नं, स्नी, (महाविष्ठवस्य चन्नम्।)
वच्चचिर्वतवराकारचन्नम्। यथा,
"कहिं सप्त सुखे चीया हृदये पच विन्यसेत्। चित्रयं इक्तपादेश महाविष्ठवस्नमात्॥

चित्रयं इक्तपारेष्ठ महाविष्ठवभक्तमात्॥
मक्तके भूपते: सौखं वदने पट्टता खमे।
इदये च धनाध्यची व्यंपापिदं चियो करे॥
वामे करे महदु:खं सुखं पादे च दच्यो।
अमगं वामपारे च कथितं विष्ठवत्षलम्॥"

इति च्योतियतत्त्वम् ॥
महाविष्णुः,पुं,(महां खासौ विष्णुः सर्वेयापवस्रित।)
महाविष्णुः,पुं,(महां खासौ विष्णुः सर्वेयापवस्रित।)
महाविष्णुः,पुं,(महां खासौ विष्णुः नवे कोटिकोटिबस्ताकावि महाविष्णुरोमकूपगतावि तस्या विरजायाः परिखाभूताया उपरि महाविक्षण्डलोकः। तस्योर्नभागे गोलोकः। तस्य नाषः
कृष्णो देवलीलः स परिवारेण वर्तते। इति
भागवतास्तकश्चिका। स स्त्रीकृष्णस्य कलाविशेषः। यथा,—

"विष्णुमैहान् व रह वस्त कलाविश्रेषी गोविन्दमादिगुवर्षं तम्हं भनामि॥"

रति भागवतान्दतपूर्वखन्दः ॥

महावीतिः, पुं. (न विदाते वीतिः सुखं यत्र। महानवीत्वरत्र।) नरकविश्रेषः। यथा, मतः।

"नरतं कालक्षत्रच महानरतमेव च। सञ्जीवनं महावीचिं तपनं संप्रतापनम्॥" यातीति पूर्ववचनस्थमनुवर्णते। "महावीचिर्वत्र महाकक्षीवेन तु नीयते॥" इति प्रायक्षित्तविवेतः॥

महावीच्यं, जी, (बीनाय साधु इति यत्। सहत् बीच्यम्।) विटमम्। तत्तु सुष्कवङ्गययोरन्त-रम्। इति हैसचन्द्रः॥

मचावीर:, पुं, (वीन् पचिण देरयतीति। देर+ 'क:। ततो महांचासी वीरखेति।) गरड़:। वीर्यतीति। वीर + कः। महान् वीर इति कर्मधारयः। सरः। सिंहः। मखानलः। (स च मनुपुत्तविश्वेष:। यथा,श्रीभागवति। ५।१२५। "अयोधेभनिज्यज्ञवाचुमहावीर्हरण्यरेतो-ष्टतपृष्ठसवनमेघातिथिवीतिष्टी नकवय इति ॥") वच:। श्रेततुरङ्ग:। सञ्चानपची। इति मेदिनी। रे, २८॥ खन्तिमजिन:। (खयमेव सिद्वार्थेस निप्रलागभेजातः पुत्रः। तिह्वर्यं यथा, अरिष्टनिमि पुराणान्तर्गतजैनहरिवंशे। "सर्वार्श्त्रीमतीचना तस्मिन् सर्वार्थद्रश्रीनः। सिद्वार्थोरभवदर्काभी भूप: सिद्वार्थपौरुष: ॥ यच पाति घरिचीयमभृदेकचदोषिणी। धर्मार्थिन्योश्रिप यत्त्रात्तपरलोकभयाः प्रजाः ॥ कस्तस्य तान् गुगानुदानरस्तुवयितुं चमः। वर्डमानगुरलं ये: प्रापित: स नराधिप: ॥ उत्ते: कुलादिसस्मता सच्च सच्चा दिनी। मिंची श्रीसमुद्रस्य तस्यासीत् प्रियकारियो। चैतचेटकराजस्य यास्ताः सप्तप्रशिर्जाः। खतिक हाकुलचक्रकाखाद्या प्रियकारिकी। कक्तां योजयितुं प्रक्तिक्रिय्लां गुगावर्णने:। या खपुग्येमं हानीरप्रसवाय नियोजिता ॥ सर्वतोश्य नमन्तीषु सर्वासु सुरकोटिषु। प्रभावानियन्तीयु नमसो वसुदृष्टियु ॥ वीरेश्वतरति त्रातुं धरित्रीमसुधारियः। तीर्थं नाच्यतकच्योचे; गुष्योत्तर्विमानतः॥ सा तं घो इप्रसुखप्रदर्भ नो सावपूर्वन नम्। द्धे गर्भेश्वरं गर्भे श्रीवीरं प्रियकारिकी ॥ पश्चमप्रतिवर्षाष्ट्रमासमासाह्येषेषकः। चतुरंस्त तदा कालो दु:खम: सुखमोत्तर:॥ खाधादशुक्षषद्यान्तु गभावतस्यी १ ईतः। उत्तरापालगुनीनीङ्सुड्राजद्विजित्रतः॥ दिक्मारीकताभिष्यां द्योतिस्तिर्धनसनीम्। प्रक्तो भासयहभेको रवि: पावनं यथा ॥ नवमासेव्वतीतेषु स जिनोश्टिस्नेषु च। उत्तरापाल्गुनीव्यन्दी वर्ममानेश्जान

ततीश्न्यनित्रमाचात्मग्राह्मुटत्यीटिकाः। प्रश्रेष्ठराः ॥ प्रश्रेष्ठराः ॥ प्रश्रेष्ठराः चर्ष्यान्तर्भित्रविष्यम्।

समानगर्य सरास्त्रमां पृत्तितार्यवराविकः ॥ सप्तानीकसन्दाभेदाः सन्तीकाः क्रतभूषकाः। सेन्द्रासतुर्विकायास्ते प्रापुः कुरूपुरं पुरम् ॥ चि:परीता पुरं देवा: पुरन्दरपुर:सरा:। जिनभिन्द्रमुखं देवं तज्ञ च ववन्दिरे ॥ मातुः भ्रिशुं विक्वत्यानां सुप्तायाः सुरमायया। इन्द्रासी प्रमता नीला जिनेन्द्रं हर्ये ददी ॥ यहीला करपद्माभा तमभवर्ष चिरं हरि:। चन्ने नेजसहसीरपुर्वशैनवनाचितम् ॥ ततश्चन्द्रावदाताङ्गिमन्द्रसुङ्गमतङ्गजम्। ऋङ्गीवभिव देमाद्रेमुँताधी सदनिकरम् ॥ गाख्यालमदामोदभमद्भमरमखलम्। त्रसिवाधित्रकावस्थतसालवनसिक्तम् ॥ कस्मिरततासत्तरत्तचामरसंइतिम्। तं यथाधित्वकाधीनरत्ताशीकमद्वावनम् ॥ सुवर्णरचया चार्या परिवेष्टितविश्रष्टम्। तमेव च यथीपात्तनगत्नननमेखलम् ॥ खनेकर्इसं वृत्तनृत्यसङ्गीतपोषितम्। तिसवीत् इध्द्रायतृ खद्रायत् सुरा द्रान्नम् ॥ सुवृत्तदीर्घसमारिकरबद्धादगन्तरम्। तमिवाळायतिस्थलस्पुरद्वीगशुजङ्गमम् ॥ चेप्रामधारितस्कीतधवनातपवारणम्। तमिवोईस्थिताभ्यसंसम्पूर्णभाष्ट्रस्टलम् ॥ चामरेन्द्रभुजीत्चिप्तचलचामरचारियम्। तं यथा चमरीचिप्तवालवाजनवीजितम्॥ चेरावतं समारोध जिनेन्त्रं तस्य मस्त्रम्। देवे: सइ गत: प्राप मन्दरं स पुरन्दर: ॥ तं पाख्यवने रस्ये मन्दरस्य जिनं हरे:। पाख्यायां प्रसिद्धायां प्रालायां सिंहिविसरे ॥ संस्थाप्य विबुधानीतचीरसागरवारिभिः। भातकुम्समये: कुम्मेर्भिषच्य समं सुरै: ॥ वकालकारमानादीरनक्षय कतस्तृति:। व्यानीयमातुरुखङ्गे जिनं कला क्रतीचितः॥ सिद्वार्थेप्रियकारिएयोः सममानन्दरायकम्। वहुँमानाख्यया स्तुत्वा स देवी वासवीश्ममत्॥ मासान् पचदशाजन्मव्यक्षधारा दिने दिने। या: पूर्वमापतं साभिसापिती वर्षे चनी विसः॥ वर्द्धमान: सुरे: सेवो वरुधे स यथा यथा । पित्वन्धु जिलोकाना मनुरागस्तवा तथा। सुरासुर्गराधीश्रमी लिमाला चितक्रमः। निंग्रह्मप्रमागोव्सृहीरी भोगैः परिव्यतः॥ शुहुरतं न भोगेषु चित्तं तस्य चिरं स्थिरम्। कुटिबेब यथा सिंहनखरन्ये व मौतितम् । भागतित्तं कदात्तितं खयं बुह्वमवीधयत्। नला सारखतादित्यसुख्यानीकान्तिका: सुरा:॥ बौधमीवी: सुरेरेत्य कतोश्रीमववपूजन: 1 चारु प्रविकां दियास समानां सुरेश्वरै:॥ उत्तराफालगुनी ब्वेव वर्त्तमाने निम्नाकरे। कृषास्य मार्गशीर्षस्य दश्रस्यामगमञ्जनम् ॥ च्यपनीय तनीः सर्वे वस्त्रमास्यादिभूषसम्। पचमुणिभिराह्म सङ्ख्यानभवन् स्वाः ॥ के प्रकुला जसङ्घातं जिनस्य अमरा चितम्।